

Μένουμε σπίτι

Ο Σαμ ήταν ένα παιχνιδιάρικο και γλυκό γατάκι. Του άρεσε πολύ να βγαίνει έξω και τις περισσότερες φορές ο ιδιοκτήτης του τον έψαχνε για να του θυμίσει ότι ήταν αργά και έπρεπε να επιστρέψει. Δεν ήταν δύσκολο να τον βρει, γιατί κάθε απόγευμα ο Σαμ έδινε ραντεβού με της φίλες του την Έμιλι και την Μπριζίτ, στην ταράτσα του διπλανού σπιτιού. Νιαούριζαν με τις ώρες, έπαιζαν, κυνηγιόντουσαν και πάλευαν και πολλές φορές ερχόταν σπίτι μετά της δώδεκα.

Μια μέρα όμως όλα άλλαξαν. Ο Σαμ πήγε να φύγει, αλλά ο ιδιοκτήτης του, ο Χρήστος τον σταματάει και του λέει «Δεν θα πας πουθενά! Θα μείνεις εδώ μαζί μου!» Ο Σαμ άρχισε να νιαουρίζει παραπονεμένα. Ο Χρήστος του εξήγησε ότι υπάρχει ένας ιός που ταλαιπωρεί όλο τον κόσμο και ότι για να μην μας κολλήσουν οι άλλοι άνθρωποι πρέπει να μένουμε σπίτι. Ο Σαμ άρχισε να διαμαρτύρεται και να γρατζουνάει την πόρτα. Ο Χρήστος αγανακτισμένος του φώναξε «Σταμάτα πια! Δεν φταίω εγώ που είσαι κλεισμένος μέσα!» μετά όμως μετανιωμένος, του χαϊδεψε την πλάτη και του είπε τρυφερά «Έλα θα κάνουμε ωραία πράγματα. Θα δεις!» Ο Σαμ πήγε να κοιμηθεί αλλά ο Χρήστος του είπε «Τι νομίζεις; Ότι θα την γλιτώσεις έτσι εύκολα; Τώρα πια θα κάνεις κάθε μέρα μπάνιο!» Ο Σαμ ξεφύσηξε και κατάλαβε πια ότι όλα θα είναι διαφορετικά από δω και πέρα.

Πράγματι, η καθημερινότητα του Σαμ άλλαξε. Πλέον έμενε κλεισμένος στο σπίτι. Σηκωνόταν νωρίς, χουζούρευε στα γόνατα του Χρήστου, έπαιζε, έτρωγε, μετά κοιμόταν και ξανά όλα από την αρχή. Ο Χρήστος, παρόλο που δούλευε από το σπίτι είχε πάντα χρόνο για το γατάκι του. Κάθε μέρα του μαγείρευε νόστιμες λιχουδιές. Πολλές φορές ο Σαμ ανέβαινε στο πληκτρολόγιο του υπολογιστή και πατούσε διάφορα πλήκτρα αλλά αυτό δεν ενοχλούσε καθόλου τον Χρήστο που εκείνη την ώρα δούλευε. Ίσα ίσα που του του φαινόταν αστείο και γελούσε. Αυτές οι μέρες έκαναν τον Σαμ και το Χρήστο να δεθούν ακόμα πιο πολύ. Τους άρεσε να περνάνε χρόνο μαζί αλλά τους έλειπαν και οι παλιοί τους φίλοι!

Ο Χρήστος έπρεπε να επιστρέψει στην δουλειά «Σαμ, σου έχω καλά νέα! Τώρα πια μπορείς να βγαίνει έξω και να συναντάς τα άλλα γατιά! Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι ακόμα δεν πρέπει να προσέχεις. Καλά να περάσεις!» του είπε.

Ο Σαμ νιαούρισε χαρούμενος. Όταν έφυγε ο Χρήστος πήγε αμέσως να δει τις φίλες του. Μόλις τις είδε τις χαιρέτισε. Ξαφνικά κανείς δεν μιλούσε! Κανείς δεν ήξερε τι να πει! Είχαν ξεχάσει πόσο καλοί φίλοι ήταν. Κανείς δεν ήλθε να του χαιδέψει την απαλή του γούνα «Λοιπόν, τι κάνετε;» είπε ο Σαμ. «Καλά», απάντησαν μουδιασμένες εκείνες. Ύστερα

από λίγη ώρα, που πέρασε χωρίς να μιλάνε, είπε η Μπριζίτ «α, πρέπει να φύγω. Υποσχέθηκα ότι θα γυρίσω νωρίς» και εξαφανίστηκε « Πάω και εγώ τότε » είπε και η Έμιλυ, «αντίο, Σαμ».

Ο Σαμ έμεινε μόνος. Ένωσε έναν κόμπο στο λαιμό. Για να φύγει η στενοχώρια του, αποφάσισε να κάνει μια βόλτα στην πόλη για να θυμηθεί τα παλιά. Όμως τίποτα δεν του θύμιζε τις παλιές μέρες. Οι δρόμοι που κάποτε έσφυζαν από ζωή, ήταν μισοάδειοι. Όσοι κυκλοφορούσαν, ήταν μακριά ο ένας από τον άλλο και φορούσαν μάσκες. Παρόλο που έκανε τη βόλτα του, η στενοχώρια του ήταν ακόμη πιο μεγάλη.

Ο Σαμ γύρισε απογοητευμένος στο σπίτι του με αργά βήματα. Ο Χρήστος τον είδε και απόρησε που τον είδε τόσο θλιμμένο. Μετά όμως κατάλαβε τι έγινε και τον πήρε στην αγκαλιά του και του είπε: «Δεν πειράζει , Σαμ. Θα δεις , βήμα βήμα θα ξαναγεννηθεί η φιλία σας και όλα θα γίνουν όπως πριν». Ο Σαμ άρχισε να νιώθει καλύτερα και, κουρασμένος όπως ήταν, αποκοιμήθηκε γλυκά στην αγκαλιά του Χρήστου...